

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

6548 *Lei 6/2011, do 11 de abril, pola que se modifican a Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros, a Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, e o Real decreto lexislativo 1298/1986, do 28 de xuño, sobre adaptación do dereito vixente en materia de entidades de crédito ao das Comunidades Europeas.*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

PREÁMBULO

A crise financeira puxo de manifesto numerosas deficiencias na regulación prudencial en todo o mundo. Por iso, púxose en marcha na Unión Europea un proceso de reformas da normativa prudencial en liña co discutido no G-20 e en consonancia coa modificación que se está a levar a cabo do acordo de Basilea II.

Neste sentido, a Directiva 2009/111/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de setembro de 2009, pola que se modifican as directivas 2006/48/CE, 2006/49/CE e 2007/64/CE no que respecta aos bancos afiliados a un organismo central, a determinados elementos dos fondos propios, aos grandes riscos, ao réxime de supervisión e á xestión de crise, constitúe a primeira fase deste proceso.

Coa aprobación da Directiva 2009/111/CE abórdanse unha serie de reformas fundamentais entre as que se inclúen: o establecemento de condicións para a admisibilidade dos instrumentos de capital híbridos como recursos propios, a mellora da cooperación entre supervisores para afianzar o marco da Unión Europea sobre xestión de crise e a determinación dunha serie de requisitos para permitir a exposición a posicións de titulización.

Esta lei ten como obxecto iniciar a transposición da devandita directiva, e para iso modifícanse, dunha banda, a Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros, e, doutra, a Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores. Así mesmo, dados os cambios que introduce a mencionada directiva no intercambio de información entre as autoridades supervisoras e o Banco Central Europeo, foi necesario modificar o Real decreto lexislativo 1298/1986, do 28 de xuño, sobre adaptación do dereito vixente en materia de entidades de crédito ao das Comunidades Europeas.

Na orixe da crise financeira atópase o investimento en complexas estruturas de titulización, cuxo risco resultaba a miúdo difícil de avaliar para os investidores. A titulización é importante para o bo funcionamento do sistema financeiro, xa que permite obter importantes cantidades de financiamento mediante o mecanismo de distribución do risco entre numerosos investidores. Non obstante, existe un problema de información asimétrica entre orixinador ou patrocinador, máis informado sobre as características da estrutura que pretende titular, e o investidor, moito menos informado. Isto xeraría un prexuízo se os incentivos de ambos os dous estivesen aliñados, pero, de feito, non é así, xa que, mentres que o orixinador lle pretende transferir o risco ao investidor, este último pretende obter a máxima rendibilidade posible co mínimo risco. Coas modificacións introducidas pola presente lei á Lei 13/1985, do 25 de maio, e á Lei 24/1988, do 28 de xullo, no artigo

primeiro.un e segundo.un, respectivamente, preténdese a aliñación de ambos os incentivos introducindo a obriga ás entidades de cumpriren con determinados requisitos que se desenvolverán mediante regulamento para permitir a exposición a posicións de titulación e para iniciar unha titulación.

A crise financeira puxo de manifesto tamén a necesidade de mellora do marco europeo de prevención e xestión de crises. Dado o elevado nivel de integración dos mercados financeiros na Unión Europea, e a posibilidade, por iso, de que as crises financeiras nun Estado membro se propaguen ao resto da Unión, resulta indispensable reforzar a cooperación entre supervisores. Por iso, recollendo o establecido pola directiva, esta lei introduce varias medidas nesta dirección, como son a obriga do Banco de España e da Comisión Nacional do Mercado de Valores de ter en conta as repercusións das súas decisións sobre a estabilidade financeira doutros Estados membros, a regulación dos colexios de supervisores e das decisións conxuntas no marco da supervisión de grupos transfronteirizos ou a posibilidade de declarar sucursais como significativas.

Por último, os instrumentos de capital híbridos desempeñan un papel importante na xestión corrente do capital das entidades de crédito. Os devanditos instrumentos permítenlles ás entidades de crédito conseguir unha estrutura de capital diversificada e chegar a un amplo abano de investidores financeiros. O Comité de Supervisión Bancaria de Basilea alcanzou un acordo, tanto sobre os criterios de admisibilidade como sobre os límites para a inclusión de determinados tipos de instrumentos de capital híbridos nos fondos propios básicos das entidades de crédito. En consecuencia, é importante establecer criterios para que estes instrumentos de capital poidan ser admitidos como fondos propios básicos das entidades de crédito.

Neste sentido, nesta lei modifícase o réxime para a computabilidade das participacións preferentes como recursos propios establecido na disposición adicional segunda da Lei 13/1985, do 25 de maio. Así, adécuese este instrumento aos requirimentos internacionais que permiten garantir que este tipo de instrumentos sexa un instrumento efectivo para cumprir cos requisitos de solvencia das entidades. Non obstante, a propia norma inclúe un réxime transitorio para as emitidas con anterioridade á entrada en vigor.

Finalmente, no artigo terceiro abórdase a reforma do intercambio de información do Banco de España co Banco Central Europeo mediante a modificación do Real decreto legislativo 1298/1986, do 28 de xuño.

Esta lei dítase de acordo co disposto nos parágrafos 6.º, 11.º e 13.º do número 1 do artigo 149 da Constitución, que lle atribúen ao Estado a competencia exclusiva sobre a lexislación mercantil, sobre as bases da ordenación do crédito, a banca e os seguros, e sobre as bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica, respectivamente.

Artigo primeiro. *Modificación da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros.*

Introdúcense as seguintes modificacións na Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros:

Un. Modifícase o número 1 do artigo sexto, que queda redactado como segue:

«1. Os grupos consolidables de entidades de crédito, así como as entidades de crédito, integradas ou non nun grupo consolidable de entidades de crédito, deberán manter en todo momento un volume suficiente de recursos propios en relación cos investimentos realizados e os riscos asumidos. En especial, disporán en todo momento de fondos superiores ou iguais á suma das seguintes exixencias de recursos propios mínimos:

a) Respecto de todas as súas actividades con excepción das de carteira de negociación, as exixencias de recursos propios determinadas conforme o método

de cálculo establecido regulamentariamente para o risco de crédito e o risco de dilución;

b) Respecto das súas actividades de carteira de negociación, as exixencias de recursos propios determinadas conforme o método de cálculo establecido regulamentariamente para o risco de posición e o risco de contraparte e, na medida en que se autorice, para os grandes riscos que superen os límites establecidos regulamentariamente;

c) Respecto de todas as súas actividades, as exixencias de recursos propios determinadas conforme o método de cálculo establecido regulamentariamente para o risco de tipo de cambio, o risco de liquidación e o risco sobre materias primas;

d) Respecto de todas as súas actividades, as exixencias de recursos propios determinadas conforme o método de cálculo establecido regulamentariamente para o risco operacional.»

Dous. Engádesse a seguinte alínea d) ao número 3 do artigo sexto:

«d) As condicións en que unha entidade de crédito se poderá expor ao risco dunha posición de titulización, ou manter as devanditas exposicións, así como as condicións que deberán aplicar as entidades de crédito orixinadoras ou patrocinadoras ás exposicións que vaian titular. Para estes efectos, unha entidade de crédito que non sexa orixinadora, patrocinadora ou acreedora orixinal considerarase exposta ao risco de crédito dunha posición de titulización na súa carteira de negociación ou fóra dela soamente se a entidade orixinadora, patrocinadora ou acreedora orixinal lle revelou de xeito explícito á entidade de crédito que se dispón a reter, de maneira constante, un xuro económico neto significativo que, en calquera caso, non poderá ser inferior ao 5 por cento.»

Tres. O número 1 do artigo décimo bis queda redactado como segue:

«1. Corresponderalle ao Banco de España, na súa condición de autoridade responsable da supervisión das entidades de crédito e os seus grupos consolidables:

a) Revisar os sistemas, sexan acordos, estratexias, procedementos ou mecanismos de calquera tipo, aplicados para dar cumprimento á normativa de solvencia contida nesta lei e nas disposicións que a desenvolvan. A dita revisión incluírá as políticas e prácticas de remuneración a que se refire o número 1 bis do artigo 30 bis da Lei 26/1988, do 29 de xullo, sobre disciplina e intervención das entidades de crédito.

b) Avaliar os riscos aos cales están ou poden estar expostos.

c) A partir da revisión e avaliación mencionadas nas alíneas precedentes, determinar se os sistemas mencionados na alínea a) e os fondos propios mantidos garanten unha xestión e cobertura sólidas dos seus riscos.

d) Exixirlle a cada entidade de crédito que posúa normas de goberno que inclúan políticas e prácticas de remuneración coherentes coa promoción dunha xestión do risco sólida e efectiva para dar cumprimento á normativa sobre políticas e prácticas de remuneración que regulamentariamente se estableza.

e) Elaborar e publicar guías, dirixidas ás entidades e grupos supervisados, en que indicquen os criterios, prácticas ou procedementos que considera axeitados para favorecer unha adecuada avaliación dos riscos a que están ou poidan estar expostos, así como o mellor cumprimento das normas de ordenación e disciplina dos suxeitos supervisados. As ditas guías poderán incluír os criterios que o propio Banco de España seguirá no exercicio das súas actividades de supervisión.

f) Elaborar e publicar guías, dirixidas ás entidades e grupos supervisados, en que indique os criterios, prácticas ou procedementos que considera adecuados para garantir que as prácticas de remuneración derivan nuns incentivos de asunción de riscos compatibles cunha adecuada xestión do risco. As ditas guías poderán incluír

os criterios que o propio Banco de España seguirá no exercicio das súas actividades de supervisión.

g) Utilizar a información recompilada de conformidade cos criterios de divulgación establecidos no número 1 do artigo 10 ter para comparar as tendencias e prácticas en materia de remuneración. O Banco de España facilitaralle á Autoridade Bancaria Europea a dita información.

h) Recompilar información sobre o número de persoas, en cada entidade de crédito, con remuneracións de, polo menos, 1 millón de euros, incluído o ámbito de negocio implicado e os principais compoñentes do soldo, os incentivos, as primas a longo prazo e a contribución á pensión. Esta información transmitiráselle á Autoridade Bancaria Europea.

Para tal fin, o Banco de España poderá facer súas, e transmitir como tales ás entidades e grupos, as guías que, sobre as ditas cuestións, aproben os organismos ou comités internacionais activos na regulación e supervisión bancarias.

As análises e avaliacións mencionadas nas alíneas a) e b) anteriores actualizaranse con periodicidade polo menos anual.»

Catro. O número 2 do artigo décimo bis queda redactado do seguinte modo:

«2. Corresponderalle ao Banco de España, na súa condición de autoridade responsable do exercicio da supervisión dos grupos consolidables de entidades de crédito e en relación coas autoridades supervisoras da Unión Europea:

a) Coordinar a recollida de información e difundir entre as restantes autoridades responsables da supervisión de entidades do grupo a información que considere importante en situacións tanto normais como urxentes.

b) Planificar e coordinar as actividades de supervisión en situacións normais, en relación, entre outras, coas actividades previstas no número 1 deste artigo, nos artigos 6.4, 10 ter e 11 desta lei, e nas disposicións relativas a criterios técnicos concernentes á organización e o tratamento dos riscos, en colaboración coas autoridades competentes implicadas.

c) Planificar e coordinar as actividades de supervisión, en colaboración coas autoridades competentes implicadas e, de ser o caso, cos bancos centrais, en situacións de urxencia ou en previsión de tales situacións e, en particular, naqueles casos en que exista unha evolución adversa das entidades de crédito ou dos mercados financeiros, valéndose, sempre que sexa posible, das canles de comunicación específicas existentes para facilitar a xestión de crises.

A planificación e coordinación das actividades de supervisión a que se refire esta alínea c) incluírá as medidas excepcionais previstas no artigo 6.1.d) do Real decreto legislativo 1298/1986, do 28 de xuño, sobre adaptación do dereito vixente en materia de entidades de crédito ao das Comunidades Europeas, a elaboración de avaliacións conxuntas, a instrumentación de plans de emerxencia e a comunicación ao público.

d) Cooperar estreitamente con outras autoridades competentes con responsabilidade supervisora sobre as entidades de crédito estranxeiras, matrices, filiais ou participadas do mesmo grupo nos termos previstos no artigo 6 do Real decreto legislativo 1298/1986, do 28 de xuño.

En particular, o Banco de España cooperará coas mencionadas autoridades competentes na concesión da autorización para o uso de cualificacións internas de crédito ou métodos internos de medición do risco operacional a aplicar nos grupos españois de entidades de crédito e na determinación das condicións ás cales, de ser o caso, deberá estar suxeita a devandita autorización.

As solicitudes de autorización mencionadas no parágrafo anterior, presentadas por unha entidade de crédito matriz da Unión Europea e as súas filiais ou, conxuntamente, polas filiais dunha sociedade financeira de carteira matriz da Unión Europea, dirixíranse ao Banco de España, na súa condición de autoridade

responsable do exercicio da supervisión dos grupos consolidables de entidades de crédito.

Nestes supostos, nun prazo non superior a seis meses, o Banco de España promoverá a adopción dunha decisión conxunta sobre a solicitude coas demais autoridades competentes doutros Estados membros encargadas da supervisión das distintas entidades integradas no grupo. A resolución motivada que recolla esta decisión conxunta seralle notificada ao solicitante polo Banco de España.

O período a que se alude no parágrafo anterior comezará na data de recepción da solicitude completa polo Banco de España. O Banco de España remitirá a devandita solicitude sen demora ás demais autoridades competentes.

En ausencia dunha decisión conxunta entre o Banco de España e as demais autoridades competentes no prazo de seis meses, o Banco de España resolverá sobre a solicitude. A resolución motivada terá en conta as opinións e reservas das demais autoridades competentes expresadas ao longo do prazo de seis meses. A resolución motivada seralles notificada ao solicitante e ás demais autoridades competentes polo Banco de España.

No caso do procedemento equivalente que rexa, conforme o previsto na Directiva 2006/48/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 14 de xuño de 2006, relativa ao acceso á actividade das entidades de crédito e ao seu exercicio, as autorizacións antes mencionadas cando se trate de grupos de entidades de crédito estranxeiros nos que se integre unha entidade de crédito española, o Banco de España, ademais de cooperar na decisión conxunta que cumpra adoptar, poderá aceptar, de ser o caso, as decisións que ao respecto adopten as autoridades competentes doutros Estados membros da Unión Europea cando sexan estas as responsables do exercicio da supervisión daqueles grupos. A entidade española afectada calculará os seus requirimentos de recursos propios conforme a devandita decisión.

Regulamentariamente, poderanse concretar os termos do procedemento de cooperación a que se refire esta alínea.

e) Subscribir acordos de coordinación e cooperación con outras autoridades competentes que teñan por obxecto facilitar e establecer unha supervisión eficaz dos grupos encomendados á súa supervisión e asumir as tarefas adicionais que resulten de tales acordos.

f) Advertirle, tan pronto como sexa posible, ao titular do Ministerio de Economía e Facenda, así como ás restantes autoridades supervisoras, nacionais ou estranxeiras, afectadas, que xurdiu unha situación de urxencia, e, en particular, naqueles casos en que exista unha evolución adversa dos mercados financeiros, que poida comprometer a liquidez no mercado e a estabilidade do sistema financeiro de calquera Estado membro da Unión Europea no cal fosen autorizadas entidades dun grupo suxeito á supervisión en base consolidada do Banco de España ou no cal estean establecidas sucursais significativas dunha entidade de crédito española, segundo se recollen na alínea g) seguinte.

g) Formularlles solicitudes ás autoridades competentes da supervisión dunha entidade de crédito autorizada na Unión Europea con sucursais en España para que estas sexan consideradas como sucursais significativas, así como, na falta de decisión conxunta ao respecto, resolver sobre o seu carácter significativo.

Nestes supostos, conforme o procedemento que se determine regulamentariamente, o Banco de España promoverá a adopción dunha decisión conxunta sobre a solicitude coas demais autoridades competentes doutros Estados membros encargadas da supervisión das distintas entidades integradas no grupo.

Igualmente, corresponderalle ao Banco de España, conforme o procedemento que se determine regulamentariamente, resolver mediante decisión conxunta as solicitudes equivalentes formuladas polas autoridades competentes dos países onde estean situadas sucursais de entidades de crédito españolas, así como, na falta de decisión conxunta ao respecto, recoñecer a resolución sobre o seu carácter significativo da devandita autoridade competente.

Así mesmo, concretaranse regulamentariamente os motivos que o Banco de España deberá ter en conta para considerar se unha sucursal é ou non significativa, que incluírán en todo caso a cota de mercado da sucursal, a incidencia potencial da suspensión ou cesamento das operacións da entidade na liquidez do mercado e as dimensións e a importancia da sucursal.»

Cinco. Engádeselle o seguinte número 2 bis ao artigo décimo bis:

«2 bis. No marco da cooperación a que se refire o primeiro parágrafo da alínea d) do número anterior, o Banco de España, como supervisor en base consolidada dun grupo ou como autoridade competente responsable da supervisión das filiais dunha entidade de crédito matriz da UE ou dunha sociedade financeira de carteira matriz da UE en España, fará canto estea no seu poder por acadar unha decisión conxunta sobre a aplicación do artigo 6.4 desta lei e do número 1 deste artigo para determinar a adecuación do nivel consolidado de fondos propios que posúa o grupo en relación coa súa situación financeira e perfil de risco e o nivel de fondos propios necesario para a aplicación do artigo 11 a cada unha das entidades do grupo bancario e en base consolidada.

A decisión conxunta adoptarase nun prazo de catro meses a partir da presentación polo supervisor en base consolidada ás demais autoridades competentes pertinentes dun informe que inclúa a avaliación de riscos do grupo, de conformidade co artigo 6.4 e do número 1 deste artigo. A decisión conxunta tamén tomará debidamente en consideración a avaliación de risco das filiais realizada polas autoridades competentes pertinentes conforme o artigo 6.4 desta lei e o número 1 deste artigo e as reservas manifestadas polas demais autoridades competentes.

A decisión conxunta exporase nun documento que conteña a decisión plenamente motivada e que o Banco de España, cando sexa o supervisor en base consolidada, lle remitirá á entidade de crédito matriz da UE.

No caso de desacordo e por petición de calquera das demais autoridades competentes afectadas, o Banco de España, antes de adoptar a decisión a que se refire o parágrafo seguinte, consultará o Comité de Supervisores Bancarios Europeos; o resultado da consulta non o vinculará.

En ausencia da referida decisión conxunta entre as autoridades competentes no prazo de catro meses, o Banco de España, cando exerza de supervisor en base consolidada, adoptará a decisión respecto á aplicación do número 1 deste artigo, así como dos artigos 6.4 e 11 desta lei, sobre unha base consolidada, tras tomar debidamente en consideración a avaliación de risco das filiais realizada polas autoridades competentes pertinentes e, de ser o caso, o resultado da consulta ao Comité de Supervisores Bancarios Europeos.

Igualmente, en ausencia da referida decisión conxunta, o Banco de España, como responsable da supervisión das filiais dunha entidade de crédito matriz da UE ou dunha sociedade financeira de carteira matriz da UE, tomará unha decisión sobre a aplicación do número 1 deste artigo e dos artigos 6.4 e 11 desta lei, sobre unha base individual ou subconsolidada, tras tomar debidamente en consideración as observacións e as reservas manifestadas polo supervisor en base consolidada e, de ser o caso, o resultado da consulta ao Comité de Supervisores Bancarios Europeos.

A decisión a que se refiren os dous parágrafos anteriores exporase nun documento que conteña as decisións plenamente motivadas e terá en conta a avaliación de risco, as observacións e as reservas manifestadas polas demais autoridades competentes ao longo do período de catro meses; o Banco de España, cando exerza de supervisor en base consolidada, remitiralles o documento a todas as autoridades competentes afectadas e á entidade de crédito, matriz da UE ou filial afectada.

As decisións conxuntas a que se refire o parágrafo primeiro e as decisións dos supervisores en base consolidada doutros Estados membros da UE que afecten

entidades de crédito españolas filiais dos grupos consolidados a que se refiran tales decisións terán idénticos efectos legais que as decisións adoptadas polo Banco de España.

A decisión conxunta a que se refire o parágrafo primeiro e as decisións adoptadas na falta dunha decisión conxunta de conformidade cos parágrafos cuarto e quinto serán actualizadas cada ano ou, en circunstancias excepcionais, cando unha autoridade competente responsable da supervisión de filiais dunha entidade de crédito matriz da UE ou unha sociedade financeira de carteira matriz da UE lle presenten ao supervisor en base consolidada unha solicitude por escrito completamente razoada de que se actualice a decisión sobre a aplicación do artigo décimo primeiro desta lei. No segundo caso, poderanse encargar da actualización de modo bilateral o supervisor en base consolidada e a autoridade competente que presentase a solicitude.»

Seis. Engádeselle unha nova alínea d) ao número 3 do artigo décimo bis:

«d) Os criterios xerais e os métodos adoptados para comprobar o cumprimento das condicións que se establezan en desenvolvemento do artigo sexto.3.d) e o tratamento dos eventuais incumprimentos de tales condicións.»

Sete. Engádeselle un número 4 ao artigo décimo bis:

«4. O Banco de España, no desenvolvemento das súas funcións como autoridade responsable da supervisión das entidades de crédito e os seus grupos consolidables:

a) Tomará debidamente en consideración a posible incidencia das súas decisións na estabilidade do sistema financeiro de todos os demais Estados membros afectados, en particular en situacións de urxencia, baseándose na información dispoñible no momento; e,

b) Terá en conta na aplicación desta lei a converxencia de instrumentos e prácticas de supervisión no ámbito da Unión Europea.»

Oito. Modifícase o número 1 do artigo décimo ter, que queda redactado como segue:

«1. Os grupos consolidables de entidades de crédito e as entidades de crédito non integradas nun destes grupos consolidables farán pública, tan pronto como sexa viable, polo menos con periodicidade anual e debidamente integrada nun só documento denominado Información con relevancia prudencial, información concreta sobre aqueles datos da súa situación financeira e actividade nos que o mercado e outras partes interesadas poidan ter interese co fin de avaliar os riscos a que se enfrontan, a súa estratexia de mercado, o seu control de riscos, a súa organización interna e a súa situación co obxecto de dar cumprimento ás exixencias mínimas de recursos propios previstas nesta lei.

Tamén se publicará a seguinte información relativa ás prácticas e políticas de remuneración das entidades de crédito para aquelas categorías de empregados cuxas actividades profesionais poidan ter impacto nos seus perfís de risco:

a) Información sobre o proceso de decisión utilizado para determinar a política de remuneración.

b) Información sobre as características fundamentais do sistema de remuneración, en especial en relación cos compoñentes que teñan carácter variable ou prevexan a entrega de accións ou dereitos sobre elas;

c) Información respecto á relación entre remuneración, funcións desenvolvidas, o seu efectivo desempeño e os riscos da entidade;

d) Información cuantitativa agregada sobre as remuneracións, desagregada por ámbito de actividade;

O Banco de España determinará a información mínima que deberá ser obxecto de publicación conforme os parágrafos anteriores. En todo caso, as entidades poderán omitir as informacións que non teñan importancia relativa e, coa oportuna advertencia, os datos que consideren reservados ou confidenciais; tamén poderán determinar o medio, o lugar e o modo de divulgación do citado documento.

Exceptúanse das obrigas previstas neste artigo os grupos ou entidades de crédito individuais controlados por outras entidades de crédito ou sociedades financeiras de carteira autorizadas ou constituídas noutro Estado membro da Unión Europea, salvo cando entre elas se atope unha entidade de crédito importante, sexa de acordo co criterio que a autoridade responsable de supervisión consolidada do grupo lle comunicase ao Banco de España, sexa en criterio deste último, en atención á súa actividade en España ou á súa importancia relativa dentro do grupo.

Para eses mesmos efectos, os grupos e entidades adoptarán unha política formal para o cumprimento dos devanditos requisitos de divulgación, a verificación da suficiencia e exactitude dos datos divulgados e da frecuencia da súa divulgación, e disporán de procedementos que permitan avaliar a adecuación da dita política.

As mesmas obrigas de divulgación serán exixibles, de forma individual ou subconsolidada, ás entidades de crédito españolas ou estranxeiras constituídas noutro Estado membro da Unión Europea, filiais de entidades de crédito españolas, nos casos en que o Banco de España así o considere en atención á súa actividade ou importancia relativa dentro do grupo. No caso de que a obriga afecte filiais estranxeiras, o Banco de España remitiralle a correspondente resolución á entidade española dominante, que estará obrigada a adoptar as medidas necesarias para darlle cumprimento efectivo.»

Nove. Engádesse o seguinte artigo décimo quáter.

«Artigo décimo quáter. *Establecemento de colexios de supervisores.*

1. O Banco de España establecerá, como supervisor en base consolidada, colexios de supervisores co obxecto de facilitar o exercicio das tarefas a que se refiren as alíneas a) a d) e f) do artigo 10 bis.2 e, de conformidade cos requisitos de confidencialidade previstos na lexislación aplicable e co dereito da Unión Europea, velará, se é o caso, por establecer unha coordinación e unha cooperación adecuadas coas autoridades competentes de países terceiros.

Os colexios de supervisores constituirán o marco en que se desenvolvan as seguintes tarefas:

- a) Intercambiar información;
- b) Acordar a atribución voluntaria de tarefas e delegación voluntaria de responsabilidades se procede;
- c) Establecer programas de exame prudencial baseados nunha avaliación de riscos do grupo, conforme o artigo 10 bis.1;
- d) Aumentar a eficiencia da supervisión, eliminando toda duplicación de requisitos prudenciais innecesarios, concretamente en relación coas solicitudes de información a que se refiren os números 1 e 1 bis do artigo 6 do Real decreto legislativo 1298/1986, do 28 de xuño, sobre adaptación do dereito vixente en materia de entidades de crédito ao das Comunidades Europeas;
- e) Aplicar de maneira coherente os requisitos prudenciais previstos na Directiva 2006/48/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 14 de xuño de 2006, relativa ao acceso á actividade das entidades de crédito e ao seu exercicio en todas as entidades dun grupo bancario, sen prexuízo das opcións e facultades que ofrece a lexislación da Unión Europea;
- f) Aplicar o artigo 10 bis.2.c) atendendo ao labor realizado noutros foros que se poidan constituír neste ámbito.

2. Cando o Banco de España teña a condición de supervisor dunha entidade de crédito con sucursais consideradas como significativas de acordo cos criterios do artigo 10 bis.2.g), tamén establecerá e presidirá un colexio de supervisores para facilitar o intercambio de información a que se refire o artigo 6.1 do Real decreto lexislativo 1298/1986, do 28 de xuño.

3. O establecemento e o funcionamento dos colexios basearanse en disposicións consignadas por escrito e determinadas, logo de consulta a autoridades competentes afectadas, polo Banco de España como autoridade responsable da supervisión en base consolidada ou como autoridade competente do Estado membro de orixe. O Banco de España manterá todos os membros do colexio plenamente informados, por anticipado, da organización das reunións dos colexios, das principais cuestións que se van tratar e das cuestións que se deberán considerar. Tamén informará plenamente todos os membros do colexio respecto das accións adoptadas nas reunións ou das medidas executadas.

Regulamentariamente poderanse desenvolver as características que deben reunir os ditos colexios, cuxa composición será determinada polo Banco de España.

4. O Banco de España, como membro dun colexio de supervisores, colaborará estreitamente co resto de autoridades competentes que o formen. As exixencias en materia de confidencialidade previstas no artigo 6, números 2 a 6, do Real decreto lexislativo 1298/1986, do 28 de xuño, sobre adaptación do dereito vixente en materia de entidades de crédito ao das Comunidades Europeas, non impedirán o intercambio de información confidencial entre o Banco de España e o resto de autoridades competentes no seo dos colexios de supervisores.

O establecemento e o funcionamento de colexios de supervisores non afectarán os dereitos e deberes do Banco de España recollidos nesta lei, na Lei 26/1988, do 29 de xullo, sobre disciplina e intervención das entidades de crédito, e nos seus respectivos desenvolvementos regulamentarios.»

Dez. A disposición adicional segunda queda redactada como segue:

«Disposición adicional segunda. *Requisitos para a computabilidade das participacións preferentes como recursos propios e réxime fiscal aplicable a estas, así como a determinados instrumentos de débeda.*

1. As participacións preferentes a que se refire o artigo sétimo desta lei terán que cumprir os seguintes requisitos:

a) Ser emitidas por unha entidade de crédito española ou por unha sociedade anónima residente en España ou nun territorio da Unión Europea, que non teña a condición de paraíso fiscal, e cuxos dereitos de voto correspondan na súa totalidade directa ou indirectamente a unha entidade de crédito española e cuxa actividade ou obxecto exclusivos sexa a emisión de participacións preferentes.

b) Nos supostos de emisións realizadas por unha sociedade filial das previstas na alínea a), os recursos obtidos deberán estar investidos na súa totalidade, descontando gastos de emisión e xestión, e de forma permanente, na entidade de crédito dominante da filial emisora, de maneira que queden directamente afectos aos riscos e situación financeira da devandita entidade de crédito dominante e da do seu grupo ou subgrupo consolidable a que pertence, de acordo co que se indica nas alíneas seguintes.

c) As condicións da emisión fixarán a remuneración que terán dereito a percibir os tedores das participacións preferentes, ben que:

i) O consello de administración, ou órgano equivalente, da entidade de crédito emisora ou matriz poderá cancelar, discrecionalmente, cando o considere necesario, o pagamento da remuneración durante un período ilimitado, sen efecto acumulativo.

ii) Deberase cancelar o devandito pagamento se a entidade de crédito emisora ou matriz, ou o seu grupo ou subgrupo consolidable, non cumpren cos requirimentos de recursos propios establecidos no número 1 do artigo sexto.

En todo caso, o pagamento desta remuneración estará condicionado á existencia de beneficios ou reservas distribuíbles na entidade de crédito emisora ou dominante.

O Banco de España poderá exixir a cancelación do pagamento da remuneración baseándose na situación financeira e de solvencia da entidade de crédito emisora ou matriz, ou na do seu grupo ou subgrupo consolidable.

A cancelación do pagamento da remuneración acordada polo emisor ou exixida polo Banco de España non se considerarán obrigas para os efectos de determinar o estado de insolvencia do debedor ou de sobresemento no pagamento das súas obrigas, de acordo co previsto na Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal.

Non obstante, o pagamento da remuneración poderá ser substituído, se así o establecen as condicións da emisión, e coas limitacións que se establezan regulamentariamente, pola entrega de accións ordinarias, cotas participativas ou achegas ao capital das cooperativas de crédito, da entidade de crédito emisora ou matriz.

d) Non outorgar aos seus titulares dereitos políticos, salvo nos supostos excepcionais que se establezan nas respectivas condicións de emisión.

e) Non outorgar dereitos de subscrición preferente respecto de futuras novas emisións.

f) Ter carácter perpetuo, aínda que o emisor poderá acordar a amortización anticipada a partir do quinto ano desde a súa data de desembolso, logo de autorización do Banco de España, que só a concederá se non se ve afectada a situación financeira nin a solvencia da entidade de crédito, ou do seu grupo ou subgrupo consolidable. Para estes efectos, o Banco de España poderá condicionar a súa autorización a que a entidade substitúa as participacións preferentes amortizadas por elementos de capital computables de igual ou superior calidade.

g) Cotizar en mercados secundarios organizados.

h) Nos supostos de liquidación ou disolución, ou outros que dean lugar á aplicación das prioridades consideradas no Código de comercio, da entidade de crédito emisora ou da dominante, as participacións preferentes darán dereito a obter exclusivamente o reembolso do seu valor nominal xunto coa remuneración devengada e non satisfeita, que non fose obxecto de cancelación de acordo coa alínea c) anterior, e situaranse, para os efectos da orde de prelación de créditos, inmediatamente detrás de todos os acredores, subordinados ou non, da entidade de crédito emisora ou da dominante do grupo ou subgrupo consolidable de entidades de crédito e diante dos accionistas ordinarios e, de ser o caso, dos cotapartícipes.

i) Nos supostos en que a entidade emisora ou matriz, ou o seu grupo ou subgrupo consolidable, presente perdas contables significativas ou unha caída relevante nas ratios indicadoras do cumprimento dos requirimentos de recursos propios, as condicións de emisión das participacións preferentes deberán establecer un mecanismo que asegure a participación dos seus tedores na absorción das perdas correntes ou futuras, e que non menoscabe eventuais procesos de recapitalización, xa sexa mediante a conversión das participacións en accións ordinarias, cotas participativas ou achegas ao capital das cooperativas de crédito, da entidade de crédito emisora ou matriz, xa mediante a redución do seu valor nominal. Regulamentariamente precisaranse os supostos desencadeadores de tales mecanismos e as condicións específicas destes.

j) No momento de realizar unha emisión, o importe nominal en circulación non poderá ser superior ao 30 por cento dos recursos propios básicos do grupo ou subgrupo consolidable a que pertence a entidade dominante da filial emisora, incluído o importe da propia emisión, sen prexuízo das limitacións adicionais que se poidan establecer para os efectos de solvencia. De a devandita porcentaxe se

superar unha vez realizada a emisión, a entidade de crédito deberá presentar ante o Banco de España para a súa autorización un plan para retornar ao cumprimento da dita porcentaxe. O Banco de España poderá modificar a indicada porcentaxe, aínda que non poderá ser nunca maior do 35 por cento.

2. O réxime fiscal das participacións preferentes emitidas nas condicións establecidas no número anterior será o seguinte:

a) A remuneración a que se refire a alínea c) do número anterior terá a consideración de gasto deducible para a entidade emisora.

b) As rendas derivadas das participacións preferentes cualificaranse como rendementos obtidos pola cesión a terceiros de capitais propios de acordo co establecido no número 2 do artigo 25 da Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non residentes e sobre o patrimonio.

c) Nos supostos de emisións realizadas por unha sociedade filial, non estarán sometidos a ningunha retención os rendementos xerados polo depósito dos recursos obtidos na entidade de crédito dominante, sendo de aplicación, de ser o caso, a exención establecida na alínea f) do número 1 do artigo 14 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non residentes, aprobado polo Real decreto legislativo 5/2004, do 5 de marzo.

d) As rendas derivadas das participacións preferentes obtidas por suxeitos pasivos do imposto sobre a renda de non residentes sen establecemento permanente estarán exentas do dito imposto nos mesmos termos establecidos para os rendementos derivados da débeda pública no artigo 14 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non residentes, aprobado polo Real decreto legislativo 5/2004, do 5 de marzo.

e) As operacións derivadas da emisión de participacións preferentes estarán exentas da modalidade de operacións societarias do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados.

3. A entidade de crédito dominante dun grupo ou subgrupo consolidable de entidades de crédito terá a obriga de informar a Administración tributaria e as institucións encargadas da supervisión financeira, na forma en que regulamentariamente se estableza, das actividades realizadas polas filiais a que se refire a alínea a) do número 1 desta disposición adicional e da identidade dos contribuíntes do imposto sobre a renda das persoas físicas e os suxeitos pasivos do imposto sobre sociedades, que sexan titulares dos valores emitidos por aquelas, así como os contribuíntes do imposto sobre a renda de non residentes que obteñan rendas procedentes de tales valores mediante establecemento permanente situado en territorio español.

4. O disposto nesta disposición adicional será igualmente aplicable nos supostos en que a entidade dominante a que se refire a alínea a) do seu número 1 sexa unha entidade que se rexa polo dereito doutro Estado.

5. O réxime previsto nos números 2 e 3 desta disposición será tamén aplicable ás emisións de instrumentos de débeda realizadas por entidades que cumpran os requisitos da alínea a) do número 1 e que coticen en mercados organizados. Ademais, no caso de emisións realizadas por unha entidade filial, a súa actividade ou obxecto exclusivo será a emisión de participacións preferentes e/ou outros instrumentos financeiros, e deberánse cumprir os requisitos de cotización en mercados organizados e de investimento na entidade dominante que se establecen nas alíneas g) e b) do dito número. Igualmente, resultará aplicable o citado réxime aos valores cotizados en mercados organizados e emitidos con cargo a fondos de titulización hipotecaria, regulados pola Lei 19/1992, do 7 de xullo, sobre réxime de sociedades e fondos de investimento inmobiliario e sobre fondos de titulización hipotecaria, e a fondos de titulización de activos regulados pola disposición adicional

quinta da Lei 3/1994, do 14 de abril, pola que se adapta a lexislación española en materia de entidades de crédito á segunda directiva de coordinación bancaria e se introducen outras modificacións relativas ao sistema financeiro.

6. O disposto nesta disposición adicional será aplicable, igualmente, ás participacións preferentes ou a outros instrumentos de débeda emitidos por entidades cotizadas que non sexan de crédito ou por unha sociedade residente en España ou nun territorio da Unión Europea, que non teña a consideración de paraíso fiscal, e cuxos dereitos de voto correspondan na súa totalidade, directa ou indirectamente, a entidades cotizadas que non sexan de crédito. Nestes casos, para proceder á amortización anticipada, non será necesaria a autorización prevista na alínea f) do número 1.

7. Ás emisións de instrumentos de débeda a que se refiren os dous números precedentes non lles será de aplicación a limitación imposta, por razóns de capital e de reservas, nos artigos 405 e 411 do Real decreto lexislativo 1/2010, do 2 de xullo, polo que se aproba o texto refundido da Lei de sociedades de capital, nin en relación coa sociedade emisora nin coa sociedade dominante do grupo.»

Artigo segundo. *Modificación da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.*

Introdúcense as seguintes modificacións na Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores:

Un. Engádeselle un novo número 4 ao artigo 70:

«4. Unha empresa de servizos de investimento que non sexa orixinadora, patrocinadora ou acreedora orixinal considerárase exposta ao risco de crédito dunha posición de titulización na súa carteira de negociación ou fóra dela soamente se a entidade orixinadora, patrocinadora ou acreedora orixinal lle revelou de xeito explícito á empresa de servizos de investimento que se dispón a reter, de xeito constante, un xuro económico neto significativo que, en calquera caso, non poderá ser inferior ao 5 por cento. Regulamentariamente, estableceranse as condicións que deberán cumprir as empresas de servizos de investimento para exporse ao risco dunha posición de titulización ou manter as devanditas exposicións. Así mesmo, as empresas de servizos de investimento, cando actúen como orixinador ou patrocinadoras dunha titulización, deberánlles aplicar ás exposicións que vaian titular as condicións que se establezan regulamentariamente.»

Dous. Modifícase o número 1 do artigo 70 bis, que queda redactado como segue:

«1. Os grupos consolidables de empresas de servizos de investimento, así como as empresas de servizos de investimento non integradas nun destes grupos consolidables, deberán facer pública, en canto sexa posible e polo menos con periodicidade anual, debidamente integrada nun só documento denominado Información sobre solvencia, información concreta sobre aqueles datos da súa situación financeira e actividade nos que o mercado e outras partes interesadas poidan ter interese de cara a avaliar os riscos a que se enfrontan, a súa estratexia de mercado, o seu control de riscos, a súa organización interna e a súa situación para o cumprimento das exixencias mínimas de recursos propios previstas nesta lei.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores determinará a información mínima que deberá ser obxecto de publicación conforme o parágrafo anterior. En todo caso, as entidades poderán omitir as informacións que non teñan importancia relativa e, coa oportuna advertencia, os datos que consideren reservados ou confidenciais; tamén poderán determinar o medio, o lugar e o modo de divulgación do citado documento.

Tamén se publicará a seguinte información relativa ás prácticas e políticas de remuneración dos grupos consolidables de empresas de servizos de investimento, así como das empresas de servizos de investimento non integradas nun destes grupos consolidables, para aquelas categorías de empregados cuxas actividades profesionais poidan ter impacto nos seus perfís de risco:

- a) Información sobre o proceso de decisión utilizado para determinar a política de remuneración;
- b) Información sobre as características fundamentais do sistema de remuneración, en especial en relación cos compoñentes que teñan carácter variable ou prevexan a entrega de accións ou dereitos sobre elas;
- c) Información da relación entre remuneración, funcións desenvolvidas, o seu efectivo desempeño e os riscos da entidade;
- d) Información cuantitativa agregada sobre as remuneracións, detallada por ámbito de actividade.

Para eses mesmos efectos, os grupos e entidades adoptarán unha política formal para o cumprimento dos devanditos requisitos de divulgación e para a verificación da suficiencia e exactitude dos datos divulgados e da frecuencia da súa divulgación, e disporán de procedementos que lles permitan avaliar a adecuación da dita política.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores, para dar cumprimento á normativa sobre políticas e prácticas de remuneración que regulamentariamente se estableza, poderalles requirir aos grupos e entidades a que se refire este número que dispoñan de políticas e prácticas remunerativas que sexan compatibles cunha xestión axeitada e eficaz do risco e a promovan e que limiten as remuneracións variables cando sexan incoherentes co mantemento dunha base sólida de capital.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores utilizará a información recompilada de conformidade cos criterios de divulgación establecidos nesta lei para comparar as tendencias e prácticas en materia de remuneración. A Comisión Nacional do Mercado de Valores facilitaralle a devandita información á Autoridade Europea de Valores e Mercados.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores recompilará información sobre o número de persoas, en cada empresa de servizos de investimento, con remuneracións de polo menos 1 millón de euros, incluído o ámbito de negocio implicado e os principais compoñentes do soldo, os incentivos, as primas a longo prazo e a contribución á pensión. Esta información transmitiráselle á Autoridade Europea de Valores e Mercados.»

Tres. Modifícase o número 3 do artigo 87 bis, que queda redactado como segue:

«3. Así mesmo, cando unha empresa de servizos de investimento non cumpra coas exixencias que, contidas nesta lei ou na súa normativa de desenvolvemento, determinen requirimentos mínimos de recursos propios ou requiran unha estrutura organizativa ou mecanismos e procedementos de control interno adecuados, a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá adoptar, entre outras, as seguintes medidas:

- a) Obrigar as empresas de servizos de investimento e os seus grupos a manter recursos propios adicionais aos exixidos con carácter mínimo.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores deberá facelo, polo menos, sempre que aprecie deficiencias graves na estrutura organizativa da empresa de servizos de investimento ou nos procedementos e mecanismos de control interno, incluíndo, en especial, os mencionados no artigo 70.3 desta lei, ou sempre que determine, de acordo co previsto no artigo 87 bis.1.c, que os sistemas e os fondos propios mantidos a que se refire o dito precepto non garanten unha xestión e cobertura sólidas dos riscos. En ambos os casos, a medida deberá ser adoptada cando a Comisión

Nacional do Mercado de Valores considere improbable que a mera aplicación doutras medidas mellore as ditas deficiencias ou situacións nun prazo adecuado.

b) Exixirlles ás empresas de servizos de investimento e aos seus grupos que reforcen os procedementos, mecanismos e estratexias adoptados para o cumprimento das ditas exixencias.

c) Exixirlles ás empresas de servizos de investimento e aos seus grupos a aplicación dunha política específica, ben de dotación de provisións, ben de repartición de dividendos ou doutro tipo de tratamento para os activos suxeitos a ponderación para os efectos das exixencias de recursos propios, ben de redución do risco inherente ás súas actividades, produtos ou sistemas.

d) Restringir ou limitar os negocios, as operacións ou a rede das empresas de servizos de investimento.

e) Exixirlles ás empresas de servizos de investimento e aos seus grupos que limiten a remuneración variable en forma de porcentaxe dos ingresos netos totais cando isto non sexa compatible co mantemento dunha base de capital sólida.

f) Exixirlles ás empresas de servizos de investimento e aos seus grupos que utilicen beneficios netos para reforzar a súa base de capital.

O disposto neste número enténdese sen prexuízo da aplicación das sancións que en cada caso procedan de acordo cos preceptos establecidos nesta lei.»

Catro. Engádesse o seguinte número 4 ao artigo 87 bis:

«4. A Comisión Nacional do Mercado de Valores, no desenvolvemento das súas funcións como autoridade responsable da supervisión das empresas de servizos de investimento e os seus grupos consolidables:

a) Tomará debidamente en consideración a posible incidencia das súas decisións na estabilidade do sistema financeiro de todos os demais Estados membros afectados, en particular en situacións de urxencia, baseándose na información dispoñible no momento; e,

b) Terá en conta a converxencia de instrumentos e prácticas de supervisión no ámbito da Unión Europea.»

Cinco. Engádesse o seguinte artigo 91 quinquies:

«Artigo 91 quinquies. *Solicitudes de designación de sucursais como significativas.*

A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderalles formular solicitudes ás autoridades competentes da supervisión dunha empresa de servizos de investimento autorizada na Unión Europea con sucursais en España para que estas sexan consideradas como sucursais significativas, así como, nos casos en que non exista unha decisión conxunta ao respecto, resolver sobre o seu carácter significativo.

Nestes supostos, conforme o procedemento que se determine regulamentariamente, a Comisión Nacional do Mercado de Valores promoverá a adopción dunha decisión conxunta sobre a solicitude, coas demais autoridades competentes doutros Estados membros encargadas da supervisión das distintas entidades integradas no grupo.

Igualmente, corresponderalle á Comisión Nacional do Mercado de Valores, conforme o procedemento que se determine regulamentariamente, resolver, mediante decisión conxunta, as solicitudes equivalentes formuladas polas autoridades competentes dos países onde estean situadas sucursais de empresas de servizos de investimento españolas, así como, na falta de decisión conxunta ao respecto, recoñecer a resolución sobre o seu carácter significativo da dita autoridade competente.

Así mesmo, concretaranse regulamentariamente os motivos que a Comisión Nacional do Mercado de Valores deberá ter en conta para considerar se unha

sucursal é ou non significativa, que incluírán en todo caso a cota de mercado da sucursal, a incidencia potencial da suspensión ou cesamento das operacións da entidade na liquidez do mercado e as dimensións e a importancia da sucursal.»

Seis. Engádesse o seguinte artigo 91 sexies:

«Artigo 91 sexies. *Decisións conxuntas no marco da supervisión de grupos de empresas de servizos de investimento que operan en varios Estados membros.*

No marco da cooperación a que se refire o artigo 91.1, a Comisión Nacional do Mercado de Valores, como supervisor en base consolidada dun grupo ou como autoridade competente responsable da supervisión das filiais dunha empresa de servizos de investimento matriz da Unión Europea ou dunha sociedade financeira de carteira matriz da Unión Europea en España, fará canto estea no seu poder por acadar unha decisión conxunta sobre a aplicación dos artigos 70.3 e 87 bis.1 para determinar a adecuación do nivel consolidado de fondos propios que posúa o grupo en relación coa súa situación financeira e perfil de risco e o nivel de fondos propios necesario para a aplicación do número 3 do artigo 87 bis, a cada unha das entidades do grupo de empresas de servizos de investimento e en base consolidada.

A decisión conxunta adoptarase conforme o procedemento que se prevexa regulamentariamente.»

Sete. Engádesse o seguinte artigo 91 septies:

«Artigo 91 septies. *Establecemento de colexios de supervisores.*

1. A Comisión Nacional do Mercado de Valores establecerá como supervisor en base consolidada colexios de supervisores co obxecto de facilitar o exercicio das tarefas que regulamentariamente se determinen no marco da cooperación a que se refire o artigo 91.1 e, de conformidade cos requisitos de confidencialidade previstos na lexislación aplicable e co dereito da Unión Europea, velará, de ser o caso, por establecer unha coordinación e unha cooperación adecuadas coas autoridades competentes de países terceiros.

Os colexios de supervisores constituirán o marco en que se desenvolvan as seguintes tarefas:

- a) Intercambiar información;
- b) Acordar a atribución voluntaria de tarefas e delegación voluntaria de responsabilidades se procede;
- c) Establecer programas de exame prudencial baseados nunha avaliación de riscos do grupo, conforme o artigo 87 bis.1;
- d) Aumentar a eficiencia da supervisión, eliminando toda duplicación de requisitos prudenciais innecesarios, concretamente en relación coas solicitudes de información a que se refire o número 8 do artigo 91 bis;
- e) Aplicar de maneira coherente os requisitos prudenciais previstos na Directiva 2006/49/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 14 de xuño de 2006, sobre a adecuación do capital das empresas de investimento e as entidades de crédito en todas as entidades dun grupo de empresas de servizos de investimento, sen prexuízo das opcións e facultades que ofrece a lexislación da Unión;
- f) Planificar e coordinar as actividades de supervisión, en colaboración coas autoridades competentes implicadas e, de ser o caso, cos bancos centrais, en situacións de urxencia ou en previsión de tales situacións, atendendo ao labor realizado noutros foros que se poidan constituír neste ámbito.

2. Cando a Comisión Nacional do Mercado de Valores teña a condición de supervisor dunha empresa de servizos de investimento con sucursais consideradas como significativas de acordo cos criterios do artigo 91 quinquies, tamén establecerá

e presidirá un colexio de supervisores para facilitar o intercambio de información a que se refire o número 8 do artigo 91 bis.

3. O establecemento e o funcionamento dos colexios basearanse en disposicións consignadas por escrito e determinadas, logo de consulta ás autoridades competentes afectadas, pola Comisión Nacional do Mercado de Valores, como autoridade responsable da supervisión en base consolidada ou como autoridade competente do Estado membro de orixe. A Comisión Nacional do Mercado de Valores manterá todos os membros do colexio plenamente informados, por anticipado, da organización das reunións dos colexios, das principais cuestións que se van tratar e das cuestións que se deberán considerar. A Comisión Nacional do Mercado de Valores tamén informará plenamente todos os membros do colexio respecto das accións adoptadas nas reunións ou das medidas executadas. Regulamentariamente, poderanse desenvolver as características que deben reunir os ditos colexios, cuxa composición será determinada pola Comisión Nacional do Mercado de Valores.

4. A Comisión Nacional do Mercado de Valores, como membro dun colexio de supervisores, colaborará estreitamente co resto de autoridades competentes que o formen. As exixencias en materia de confidencialidade previstas nesta lei non impedirán o intercambio de información confidencial entre a Comisión Nacional do Mercado de Valores e o resto de autoridades competentes no seo dos colexios de supervisores.

O establecemento e o funcionamento de colexios de supervisores non afectarán os dereitos e deberes da Comisión Nacional do Mercado de Valores recollidos nesta lei e nos seus respectivos desenvolvementos regulamentarios.»

Artigo terceiro. *Modificación do Real decreto legislativo 1298/1986, do 28 de xuño, sobre adaptación do dereito vixente en materia de entidades de crédito ao das Comunidades Europeas.*

A alínea g) do artigo 6.4 do Real decreto legislativo 1298/1986, do 28 de xuño, sobre adaptación do dereito vixente en materia de entidades de crédito ao das Comunidades Europeas, queda redactada como segue:

«g) As informacións que o Banco de España lles transmita aos bancos centrais e outros organismos de función similar en calidade de autoridades monetarias, cando a información sexa pertinente para o desempeño das súas respectivas funcións legais, tales como a aplicación da política monetaria e a correspondente provisión de liquidez, a supervisión dos sistemas de pagamento, de compensación e liquidación, e a defensa da estabilidade do sistema financeiro.»

Disposición transitoria. *Réxime transitorio para as participacións preferentes.*

As participacións preferentes emitidas con anterioridade á entrada en vigor desta lei e que non cumpran os requisitos establecidos para este tipo de instrumentos nesta norma poderanse continuar computando como recursos propios das entidades de crédito e os seus grupos cos límites que regulamentariamente se establezan. Tamén se poderán continuar computando como recursos propios básicos as participacións preferentes subscritas polo Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria de acordo co previsto no artigo 9 do Real decreto lei 9/2009, do 26 de xuño, sobre reestruturación bancaria e reforzamento dos recursos propios das entidades de crédito.

Sen prexuízo do disposto no parágrafo anterior, a entrada en vigor desta lei non modificará o réxime fiscal aplicable ás participacións preferentes e outros instrumentos de débeda que se emitisen con anterioridade á devandita data.

Disposición derogatoria.

A partir de a entrada en vigor desta lei, quedan derogadas cantas disposicións de igual ou menor rango se opoñan ao establecido nela.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

Esta lei dítase ao abeiro do disposto nas regras 6.ª, 11.ª e 13.ª do artigo 149.1 da Constitución.

Adicionalmente, o artigo primeiro número dez dítase ao abeiro do artigo 149.1 14.ª da Constitución.

Disposición derradeira segunda. *Incorporación de dereito da Unión Europea.*

Mediante esta lei incorpórase parcialmente ao dereito español a Directiva 2009/111/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de setembro de 2009, pola que se modifican as directivas 2006/48/CE, 2006/49/CE e 2007/64/CE no que respecta aos bancos afiliados a un organismo central, a determinados elementos dos fondos propios, aos grandes riscos, ao réxime de supervisión e á xestión de crise.

Disposición derradeira terceira. *Habilitación normativa.*

Habílase o Goberno para ditar cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento, execución e cumprimento do previsto nesta lei.

Disposición derradeira cuarta. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Polo tanto,

Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 11 de abril de 2011.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO